

De gats, de nits

Un relat de: [rbbarau](#)

És de nit. El carrer està fosc i, els pocs fanals que es dignen a funcionar ho fan sense esma.

En una cantonada un gat negre toca un blues amb un saxo fet d'aire fred. Els altres gats s'ho miren en la llunyania, expectants.

Contorsionisme, soledat i plans maqueavèlics. Suor freda que acompanya la nit i la por. Falsa poesia massa forçada i algun crit esgarrifós, de mort.

Tot és nit.

Resalta la verdor d'alguns ulls tètrics i brillants de gats de contenidor, que es perden en la foscor d'una ciutat adormida.